

کلیم کاشانی

ابوطالب کلیم کاشانی در سالهای آغازین قرن یازدهم هجری قمری در همدان متولد، و به علت اقامت طولانی در کاشان به کلیم کاشانی معروف شد. او در عهد جهانگیر گورکانی که به ادب فارسی تمایل خاصی داشت، مانند اغلب شاعران بزرگ این عصر به هندوستان رفت و لقب ملک الشعرائی یافت، البته وی خود را دور از وطن (آواره) می‌نامید. کلیم کاشانی اواخر عمر خود را در کشمیر گذراند و در سال ۱۰۶۱ در همانجا چشم از جهان فرو بست.

هنر در بار اگر داری مترس از کم خریداری

کسادی را به خود خوش کن، به قیمت چون گران باشی

کلیم کاشانی از همه معاصران خود به غیر از صائب بالاتر است. شعرهای او کاملاً معتدل و بیشتر به غزلهای سبک عراقی نزدیک است تا شعرهای سبک هندی. ذهن کلیم ذهنی فلسفی و اندیشه‌وی، اندیشه‌ای وسیع و ژرف است. در تمام اشعار وی بویژه در غزلهایش، پرسشها و شکهای فلسفی موج می‌زند. دیوان او را خاکستری از یأس پوشانده، اما یأس او یأس فلسفی است. او در اشعارش هستی را مورد سؤال قرار داده است. کلیم مضامینی نو در لفظ بوجود آورد، در لفظ او تنزل دیده نمی‌شود. از اشعار او چنین برمی‌آید که در زمان او تقلید و ابتذال یکلی بازار شعر را